

తన క్లినిక్‌లో ప్రహసిత్ బిజీగా వున్నాడు.

అతడిప్పుడు ఒక ప్రేమ విఫలమైనవాడులా లేడు. వృత్తిమీద ఏకాగ్రత నిలిపే డాక్టర్‌లా వున్నాడు.

జీవితం ఎప్పుడూ ఒకచోట ఆగిపోదని అతని నమ్మకం. దేశానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే ఆటగాడి స్థాయినుంచి, మామూలు డాక్టర్ స్థాయికి దిగటం ఒకరకంగా బాధే.

అయితే ఆ డిప్రెషన్ రాకుండా అతడు మానసికంగా జాగ్రత్త పడ్డాడు. మెడికల్ జర్నల్స్ చదివాడు. ఎప్పుడో మర్చిపోయిన మెడిసిన్‌ని తిరిగి తెచ్చుకున్నాడు. అహోరాత్రులు కష్టపడ్డాడు. నెలరోజుల్లో క్లినిక్ తెరిచాడు.

అంతకు ముందే పేరున్నవాడు, పేపర్లలో పేరు పడినవాడు అవటం వలన మొదటి నెలలోనే ప్రాక్టీస్ వుంజుకుంది. పేషెంట్స్ రావటం ప్రారంభించారు.

పన్నెండయ్యేసరికి పేషెంట్స్ అందర్నీ చూడటం అయిపోయింది. తను కూడా వెళ్ళిపోదామనుకుంటూ వుండగా ‘మే ఐ కమిన్’ అని ద్వారం దగ్గర వినిపించింది. తలెత్తి చూస్తే మధూహ.

అతడి మొహం విప్పారింది. ఎందుకో ఆ అమ్మాయిని చూస్తే అతడికి ఆత్మీయంగా అనిపిస్తుంది. అంత చిన్నవయసులో జీవితం పట్ల అంత కన్సర్న్ వుండటం అరుదు. అలా అని ఆ అమ్మాయి సీరియస్‌గా కూడా వుండదు. ఎప్పుడూ రిలాక్స్‌డ్‌గా వుంటుంది.

“మీతో ఒక పని వుండి వచ్చాను. ఒక డాక్టర్‌గా” అంది చిరునవ్వుతో.

ప్రహసిత్ కూడా నవ్వాడు “నేను కొత్తగా ప్రాక్టీస్ పెట్టాను. ఫీజు ఇచ్చుకోవాల్సి వుంటుంది.”

“ట్రీట్‌మెంట్ కోసం రాలేదు. చిన్న అనుమాన నివృత్తి కోసం వచ్చాను” .

“చెప్ప”

“నాఫ్రెండ్ ఒకమ్మాయి చాలా సంవత్సరాలుంచి ప్రెగ్నెంట్ అవలేదు. డాక్టర్ విశాల్ క్లినిక్కి వెళ్ళింది. వాళ్ళు 13,14,15 తేదీల్లో రమ్మన్నారట. మొన్న వెళ్ళింది. డి అండ్ సి చేశారు. నాకిక్కడ రెండు అనుమానాలు వచ్చాయి. ఒకటి ఆ ఆపరేషన్, సాధారణంగా పీరియడ్స్ పూర్తయిన మొదటిరోజు చేస్తారు. రెండోది: డి అండ్ సి కి గర్భధారణకీ ఏమిటి సంబంధం? అసలేమైనా వుందా?”

దానికి డైరెక్టుగా సమాధానం చెప్పకుండా డాక్టర్ ప్రహసిత్ నవ్వాడు. “మీ పత్రిక తరపున నాతో ఇంటర్వ్యూకి వచ్చినపుడు కూడా ఈ 13,14,15 తేదీల గురించి అడిగావు. మళ్ళీ ఇప్పుడు అడుగుతున్నావు. నీకూ, పదమూడు, పద్నాలుగు, పదిహేనుకీ ఏదో అనినాభావ సంబంధం వున్నట్టుందే...”

“అది పత్రికకి సంబంధించింది ఇది నా ఫ్రెండ్కి సంబంధించింది. రేపు ఏ వెయ్యో రెండువేలో వసూలు చేసి మరో నాలుగుసార్లు డి అండ్ సి చేస్తామని ప్రలోభపెడితే? అందుకే అడుగుతున్నాను”.

“తమకు పిల్లలు పుట్టటం లేదని దంపతులు రాగానే డాక్టరు ఇద్దర్నీ అండర్ లైన్ పరీక్ష చేయాలి. అవి ముఖ్యంగా రక్త పరీక్ష, రక్తం గ్రూపింగ్, బ్లడ్ షుగర్ టెస్ట్, టి. బి. ఇన్ ఫెక్షన్, సుఖ వ్యాధుల నిర్ధారణ, ఇద్దరికీ జరిపి అసలు ప్రాబ్లం ఎక్కుడుందో కనుక్కోవాలి. ఆ తరువాత ట్రీట్ మెంట్ మొదలు పెట్టాలి. పురుషుడిలో సంతానోత్పత్తి శక్తి లేకపోతే అతడినీ, అండంలో డిఫెక్ట్ వుంటే స్త్రీని ట్రీట్ చేయాలి. పురుషుడికి సంబంధించినంత వరకు **TESTOSTERON FSH LH** స్త్రీ కి సంబంధించినంత వరకూ **PROLOCTIN ESTRODIOL** **PROGESTERON A** అని హార్మోనల్ ఎస్సేస్ వుంటాయి. ఒకటి మాత్రం గుర్తుంచుకోవాలి. సంతానం కలగకపోవటానికి ఇద్దరూ సగం సగం కారణభూతులే. ట్రీట్మెంట్ పూర్తయ్యాక సంతానం కలగటానికి కేవలం చెరొక 20శాతం చాన్సు మాత్రమే వుంది. ఈ పరీక్షలూ ట్రీట్మెంట్లూ ఎనిమిది నెలల పాటు జరగాలి. అంత చేసినా కూడా అయిదుగురు దంపతుల్లో ఒకరికి మాత్రమే పిల్లలు పుట్టే ఛాన్సు వుంది”.

“మైగాడ్, మరీ విషయం డాక్టర్లు ఆ దంపతులకి చెప్తారా?”

“తలీదు, నేనెప్పుడూ సంతానోత్పత్తి కేంద్రానికి వెళ్ళలేదు. బహుశ చెప్పరేమో. ముందు నమ్మకం కలిగించటం ముఖ్యం కదా” నవ్వాడు.

“మరి ఈ డి అండ్ సి?”

“అది కేవలం చీకట్లో బాణం వేయడం లాంటిది. ఉదాహరణకి అజుస్పెర్మియా అన్నది వున్నదనుకుందాం.

మొగవాడి వీర్యకణాల్లో సంతానోత్పత్తి చేసే కౌంట్ శూన్యంగా వుండటం. భర్త అలాంటి వాడైతే ఆ విషయంలో బ్రహ్మ కూడా ఏమీ చేయలేడు. మొట్టమొదట ఈ పరీక్ష చేయాలి. దురదృష్టవశాత్తు సంతానం కలగకపోతే మొదట స్త్రీనే బాధ్యురాలిని చేస్తుందీ సమాజం. అంతేకాదు భర్త తాగుబోతు అయినా నైట్ డ్యూటీలు ఎక్కువ వున్నవాడయినా కూడా సంతానోత్పత్తికి అది అడ్డంకి అవ్వొచ్చు. ఇంకో చిత్రమైన విషయం చెప్పనా, ఇద్దరూ బాగా చదువుకున్న దంపతుల్లో ఇది జరుగుతుంది. మొదటి రాత్రి నొప్పికి భార్య కళ్ళ వెంబటి నీళ్ళు పెట్టుకుంటే చాలా మంచి మనసుతో మన మధ్య ఇక ఇది వద్దు. స్నేహితుల్లా వుందాం అనుకుని రాజీపడే దంపతులు కూడా వున్నారు. నమ్మలేని నిజం ఇది. దీన్నే హనీమూన్ డిసీజ్ అంటారు”.

అంతలో పోస్ట్ వచ్చింది.

అతడింకా చెప్పబోతుంటే “ముందు పోస్ట్ చూడండి. మనం తరువాత మాట్లాడుకోవచ్చు” అంది మధూహ.

అతడు ఉత్తరాలు చదవటం ప్రారంభించాడు. చాలా వరకు అతడు టెన్నిస్ నుంచి వైదొలగవలసి వచ్చినందుకు సానుభూతి తెలుపుతూ వ్రాసిన ఉత్తరాలే.

చివర్లో ఒక వుత్తరం మిగిలింది. అది చిన్న కవరు.

చింపి లోపల్నుంచి చిన్న కాగితాన్ని బయటకు తీశాడు.

నాలుగే లైన్లు వున్నాయి. అంత చిన్న ఉత్తరం సంబోధన లేకుండా వ్రాసిందెవరా అని ఆశ్చర్యపడుతూ చదవటం ప్రారంభించాడు.

అతడి భ్రుకుటి ముడిపడింది, పెదవులు బిగుసుకున్నాయి.

ఉత్తరం చూడగానే అతడిలో వస్తున్న పరిణామాన్ని గమనించి మధూహ “ఏమైంది” అని అడిగింది ఆత్రంగా.

అతడు సమాధానం చెప్పలేదు. దానివంకే పరీక్షగా, ఆందోళనగా చూస్తూండిపోయాడు.

ఆమె అతడి చేతుల్లోంచి ఆ ఉత్తరాన్ని తీసుకుని చదివింది.

రెండే వాక్యాలున్నాయి.

“భర్త లేకుండా చూసి ఒంటరి పరాయి అడదాని దగ్గరకి అర్థరాత్రి వెళ్ళటం ఆరోగ్యానికి భంగం! భవిష్యత్తులో మళ్ళీ ఇలా ఇంకొకసారి జరిగితే దాని పరిణామం చాలా దారుణంగా వుంటుందని ఇది హెచ్చరిక” అని వుంది అందులో.

సందిగ్ధంలో సర్వసేనాని అయి నిశ్శబ్దాన్ని కరవాలంగా పట్టుకుని సమయాన్ని చిద్రం చేస్తున్నట్లు వారిద్దరూ ఆ ఉత్తరాన్ని చూస్తూ చాలా సేపు మౌనంగా వుండిపోయారు.

ఆ నిశ్శబ్దాన్ని ముందు మధూహ బ్రద్దలు చేసింది.

“మీరీ మధ్య లక్ష్మిని కలిశారా?”

అతడు తల దించుకున్నాడు.

అంతకుముందు చెప్పకపోవటానికి కారణం వేరు. లక్ష్మి వివాహిత అని తెలిశాక ఆమె గురించి బయట మాట్లాడటం సబబు కాదని అతడి ఉద్దేశ్యం.

కానీ ఇప్పుడీ ఉత్తరం కొత్త ఉపద్రవాన్ని తెచ్చిపెట్టింది. భయం తన గురించి కాదు. తను ప్రేమించిన అమ్మాయి గూర్చి.

ఈ ఉత్తరం ఎవరు వ్రాసి వుంటారు? అతడు చికాగ్గా నుదురు చిట్టించాడు.

ఈ లోపులో మధూహ మళ్ళీ అడిగింది “మీరు లక్ష్మిని ఎక్కడ కలిశారు?”

“వాళ్ళ ఇంట్లోనే”

“వ్యాట్?” కీచుమంది మధూహ గొంతు. “లక్ష్మి ఇంట్లోనా?”

“అవును” అంటూ జరిగిందంతా చెప్పాడు. “అంత అర్థరాత్రి తనెందుకు ఫోన్ చేసిందో అర్థం కాలేదు. నేనక్కడ రెండునిముషాలకన్నా ఎక్కువసేపు వుండలేదు. భర్త ఆరోగ్యం బావోలేదేమో” అన్నాడు.

“ఆమెకు భర్తంటే చాలా అభిమానం. ఎప్పుడూ తన గురించే చెప్తూ వుంటుంది”.

ప్రహసిత్ ఆశ్చర్యంగా “ఆమె నీకు బాగా తెలుసా?” అని అడిగాడు.

ఈ సారి గిల్టీగా ఫీలవటం మధూహ వంతయింది.

“ఆమె నా స్నేహితురాలు” అంది కనులు దించుకుని.

“ఏదో ఒక లక్ష్మి పేరు చెప్తే కానీ మీరు ఇంటర్వ్యూ ఇవ్వరని నా స్నేహితురాలి ఫోన్ నెంబర్ చెప్పాను. తనే ఆ రచయిత్రి అని అప్పటికి నాకు తెలీదు”.

“ఏది ఏమైనా ఆమె జీవితం ఇప్పుడు ప్రమాదంలో పడింది” అన్నాడు ప్రహసిత్. “ఇది ఆమె భర్తకు తెలిస్తే ఇంకేమయినా వుందా? మైగాడ్ నా వల్ల ఆమె జీవితం పాడవుతే అంతకన్నా నరకం నాకు మరొకటి వుండదు”.

మధూహ ఆ ఉత్తరాన్ని మరోసారి పరిశీలించి చూసి “ఇది ఆమె భర్త చేతివ్రాత కాదు. నాకు ఆయన హాండ్‌రైటింగ్ బాగా తెలుసు” అంది.

“ఇలాంటి ఉత్తరం ఆమెకి కూడా ఒకటి వచ్చిందేమో”

“వస్తే ఆత్మహత్య చేసుకుంటుంది. అంత భయస్థురాలు. మనమే ఇంత కంగారు పడుతున్నామంటే ఇక తనయితే అసలు తట్టుకోలేదు” అంది మధూహ.

“నువ్వు తనని కలుసుకో. మాటల్లో పెట్టి ఇటువంటి ఉత్తరం తనకీ వచ్చిందేమో కనుక్కో. వస్తే ధైర్యం చెప్పు. మేము మళ్ళీ కలుసుకునే ప్రసక్తి లేదు కాబట్టి, భవిష్యత్తులో ఏ గొడవా జరగదనే నా ఉద్దేశ్యం. ఒకవేళ అలాంటి ఉత్తరమేదీ రాకపోతే మాత్రం ఈ విషయం చెప్పకు. అనవసరంగా తననీ కంగారు పెట్టటం దేనికీ”.

“నేనీ సాయంత్రమే వెళ్ళి కలుసుకుంటాను” అంటూ లేచింది.

“నాకూ క్లినిక్ మూసేసే టైమైంది. నిన్ను మీ ఇంటిదగ్గర దింపి వెళ్తాను. అదే దారికదా” అంటూ ప్రహసిత కూడా లేచాడు.

ఇద్దరూ కార్లో కూర్చున్నాక అతడు మౌనంగా డ్రైవ్ చేయటం చూసి “ఏమిటలా వున్నారు?” అని అడిగింది.

“ఆ ఉత్తరం. దాని గురించే ఆలోచిస్తున్నాను”

ఆమె మాట్లాడకుండా రోడ్డువంక చూడసాగింది.

కారు నెమ్మదిగా కదుల్తోంది. తనలో తను అనుకుంటున్నట్టుగా అతను అన్నాడు “ఈ బ్లాక్ మెయిలర్ ఎవరు? అంత అర్థరాత్రి వేళ ఎవరు నన్ను గమనించి వుంటారు. గమనించినా ఎలా గుర్తు పట్టి వుంటారు? ఆ పక్కింటి వాళ్ళెవరయినా చూసి వుంటారా? లేక ఆమె భర్తా?”.

“నిశ్చయంగా ఆమె భర్త కాదు” దృఢంగా చెప్పింది మధూహ. “విష్టు గురించి నాకు బాగా తెలుసు. అతడిని మొదటి సారి చూసినవాళ్ళు పెద్ద స్వార్థపరుడు

అనుకుంటారు. కానీ అతడిది స్వార్థం కాదు. మెటీరియలిజం. నూరుశాతం మెటీరియలిజం. అతడెవరికీ హాని తలపెట్టడు. అలా అని తన సంతోషం కోసం దేన్నీ వదిలిపెట్టడు. బాధ్యతనీ సంతోషాన్నీ రెండుగా విడగొట్టి రెండు పనులూ వేర్వేరుగా చేసుకుపోతాడు. చాలా మంచిగా ఒకలా ప్రవర్తిస్తూ మరోలా కబుర్లు చెప్పడు. తన కోసం తను బ్రతుకుతాడు. దానికి ఎవరు అడ్డు చెప్పినా వినడు. అడ్డుస్తే నిర్దాక్షిణ్యంగా పక్కకి తోసేస్తాడు”.

ప్రహసిత్ ఆమెవైపు ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ “సైకాలజీ బాగా చదివిన్నట్టున్నావే నువ్వు” అన్నాడు.

“ మనతో మెసిలే వ్యక్తి గురించి విశ్లేషించటానికి మానసిక శాస్త్రాలే చదవనవసరం లేదుగా. ఇంతకీ నేను చెప్పొచ్చేదేమిటంటే అతడికున్న మనస్తత్వానికి అతడిలాంటి ఉత్తరాలు వ్రాయడు. డైరెక్టుగా వచ్చి మీతో మాట్లాడతాడు. ఇంకా పచ్చిగా చెప్పాలంటే నా భార్యకూ నీకూ ఒకరిమీద ఒకరికి అంత ఇష్టముంటే మీరిద్దరూ కలిసి ఉండడం నా కభ్యంతరం లేదు అని చెప్తాడు. కావాలంటే విడాకులు ఇస్తాడు. అలా ఇచ్చిన మరుక్షణం భార్యని పేరుతో సహా మర్చిపోయి ఆనందం వెతుక్కుంటాడు. అప్పటివరకూ వారిది ఎంత అన్యోన్యమైన దాంపత్యమైనా సరే”.

“డిటాచ్మెంట్?”

“ కాదు, సెల్ఫ్ సెంటర్డ్ నెస్” అంది మధూహ. “ఒక ఉదాహరణ చెప్తాను. ఒకరోజు మధ్యాహ్నం వాళ్ళింటికి వెళ్ళాను. లోపల ఇద్దరూ భోజనానికి కూర్చోబోతున్నారు. నన్ను చూసిన లక్ష్మి భోజనం చేశావా? అని అడిగింది. లేదన్నాను, భర్త భోజనం అయ్యాక ఇద్దరం కలిసి చేద్దామని నాతో చెప్పి లోపలికి వెళ్ళింది. పది నిమిషాల వరకూ బయటికి రాలేదు. తరువాత విష్ణు వక్కపొడి వేసుకుని ఆఫీసుకి వెళ్ళిపోయాడు. లక్ష్మి బాగా ఆప్సెట్ అయింది. వంటింట్లో పొయ్యిమీద ఎసరు పెట్టి వుంది. కల్సి భోజనం చెయ్యమని భర్త బలవంతపెట్టాడని, పూర్తిగా తినేవరకూ వదలేదనీ బాధపడుతూ చెప్పింది. అప్పుడు అతడిమీద చాలా కోపం వచ్చింది. నిజంగా అంత శాడిస్టులు వుంటారా అనుకున్నాను. పదినిమిషాల్లో వండి నాకూ పెట్టిందనుకోండి, అది వేరే సంగతి. కానీ ఆ తరువాత అలాంటిదే మా ఇంట్లో మరో సంఘటన జరిగింది. భోజనం టైమ్ కి ఊరునుంచి సోమం వచ్చాడు. నేను కంచం ముందు నుంచి లేచి అతడికి పెట్టాను. కానీ ఆ తరువాత బియ్యం లేవు.

సాయంత్రానికి గానీ అప్పు దొరకలేదు. ఆ ఆకలి నాకో గొప్ప సత్యాన్ని చెప్పింది. వెళ్ళకూడని టైమ్‌లో వెళ్ళినప్పుడు మనని ఆహ్వానించేవారి నవ్వు వెనుక, ఒక కష్టం కూడా వుంటుందని. అప్పటివరకూ విష్ణుని శాడిస్టు అనుకున్నాను. కానీ ఆ క్షణం అనిపించింది అతనో రియలిస్టు అని. అలాంటి వ్యక్తులు అవతలివారి మీద ప్రేమ కారిపోయేలా ప్రవర్తించరు. తమేమిటో తమ చర్యల ద్వారా స్పష్టంగా చెప్తారు. తమ అభిప్రాయాలు అవతలి వారికి నచ్చకపోయినా అవతలివారి ప్రవర్తన తమకు నచ్చకపోయినా కామ్‌గా వారినుంచి దూరమవుతారు తప్ప చాలా మందిలాగా ఆప్యాయతల్ని పై పూతలుగా పూసుకోరు”.

“నిజమేనేమో! అంత అర్థం చేసుకుంది కాబట్టే బహుశ లక్ష్మికి భర్త అంటే అంత ఇష్టమై వుంటుంది” కారు వీధిలోకి తిప్పుతూ అన్నాడు ప్రహసిత్.

మధూహ ఇల్లు చిన్న సందులో వుంటుంది. కారు అక్కడివరకూ వెళ్ళదు. సందు మొదట్లో ఆపుచేశాడు. మధూహ కారు దిగి “వెళ్ళొస్తాను” అంది.

అతడు ఆమె వైపు చూడటం లేదు. అతడి దృష్టి సందులోకి ప్రసరించి వుండటం చూసి మధూహ కూడా అటువైపు చూసింది.

తన ఇంటి ముందు జనం గుమిగూడి వున్నారు.